

BOSNA I HERCEGOVINA  
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE  
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA  
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU  
Broj: 51 0 P 214144 24 Gž  
Novi Travnik, 20.05.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Aida Pezer-Alić, kao predsjednica vijeća, Denis Trifković i Alma Islamović, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužioca M. F. iz V., zastupan po punomoćniku Buljubašić Kenanu, advokatu iz Zenice, protiv tuženog FEDERALNI ZAVOD ZA PENZIJSKO/MIROVINSKO I INVALIDSKO OSIGURANJE MOSTAR, ulica Dubrovačka bb, Mostar, zastupan po punomoćnici Karačić Malenki, uposlenici tuženog, radi naknade štete, vrijednost spora 30.058,09 KM, odlučujući o žalbi tužioca izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 214144 23 P od 25.06.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 20.05.2025. godine, donio je slijedeću:

#### PRESUDU

Žalba tužioca se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 214144 23 P od 25.06.2024. godine.

#### Obrazloženje

Pobijanom prvostepenom presudom odlučeno je :

ODBIJA SE tužbeni zahtjev tužioca koji glasi:

Obavezuje se tuženi da tužiocu na ime naknade štete isplati ukupan iznos od 31.063,99 KM sa zakonskom zateznom kamatom na ovaj iznos počev od dana podnošenja tužbe to jest 13.06.2023. godine pa do isplate, kao i da tužiocu nadoknadi troškove parničnog postupka sa zakonskom zateznom kamatom na iste počev od dana presuđenja pa do isplate sve u roku od trideset dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja (stav I. izreke).

Svaka strana snosi svoje troškove postupka (stav II. izreke).

Protiv ove presude žalbu je blagovremeno izjavio tužilac iz razloga propisanih u članu 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku F BiH, sa prijedlogom da ovaj sud žalbu uvaži i prvostepenu presudu preinači na način da usvoji tužbeni zahtjev i obaveže tuženog da tužiocu nadoknadi troškove parničnog postupka prema opredijeljenom troškovniku uvećano za troškove sastava žalbe u iznosu od 1.350,00 KM i PDV 17 % u iznosu od 229,50 KM .

U odgovoru na žalbu tuženi osporava sve žalbene navode tužioca u cjelosti i predlaže da se žalba odbije kao neosnovana i prvostepena presuda potvrdi.

Nakon što je ispitao osporenu odluku u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 221. Zakona o parničnom postupku (Službene novine F BiH broj : 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud zaključio je sljedeće.

Žalba nije osnovana.

Nasuprot žalbenim navodima tužioca, prvostepeni sud u donošenju pobijane odluke nije povrijedio odredbe Zakona o parničnom postupku. Takvi navodi žalbe su suprotni izvedenim dokazima, utvrđenom činjeničnom stanju i stanju prvostepenog spisa. Iz spisa i pobijane presude proizlazi kako su parnične stranke pred sudom, u skladu s članom 7. stav 1. Zakona o parničnom postupku, izvele dokaze koje su smatrale bitnim za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari. Slobodnom ocjenom izvedenih dokaza u skladu sa članom 8. i članom 123. stav 2. istog zakona, prvostepeni sud je pravilno utvrdio relevantne činjenice, te pravilno primjenio materijalno pravo i donio pravilnu i zakonitu odluku, a za svoj stav dao jasne, logične i uvjerljive razloge koji nisu dovedeni u sumnju ni žalbom tužioca.

Iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda proizlazi da je dana 26.06.2014. godine doneseno Rješenje tuženog kojim se odbija zahtjev tužioca za priznavanje prava na prijevremenu povoljniju starosnu penziju kao neosnovano. Rješenjem od 07.04.2015. godine žalba tužioca se odbija pa je tužilac dana 15.06.2015. godine Kantonalnom sudu u Novom Travniku podnio tužbu radi ostvarivanja prava na prijevremenu povoljniju starosnu penziju na koju je Kantonalni sud u Novom Travniku u upravnom postupku koji se vodio pod brojem: 06 0 U 008411 15 U od 11.1.2016. godine odbio tužbu tužioca kao neosnovanu, a koja tužba je nakon podnesenog zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke presudom Vrhovnog suda FBiH od 12.12.2019. godine preinačena, te se tužba uvažava i poništavaju osporena rješenja i predmet vraća prvostepenom organu na ponovno rješavanje. Kantonalna administrativna služba Travnik 7.10.2020. godine donosi rješenje kojim se zahtjev tužioca odbacuje kao neblagovremen, na koje rješenje je tužilac uložio žalbu. Rješenjem od 03.12.2020. godine žalba se uvažava i poništava ožalbeno rješenje i predmet vraća na ponovni postupak i odlučivanje. Nadalje, dana 07.03.2022. godine doneseno je Rješenje kojim se priznaje pravo tužiocu na prijevremenu povoljniju starosnu mirovinu u iznosu od 638,02 KM mjesečno počev od 01.01.2014. godine, te da je dana 05.04.2022. godine izvršena isplata od strane tuženog tužiocu iznosa od 62.525,96 KM a što je vidljivo i iz Izvoda po tekućem računu tužioca za period od 01.04.2022. godine do 30.04.2022. godine otvorenog kod UniCredit Bank. Navedene činjenice nisu sporne.

Sporan je osnov i visina tužbenog zahtjeva.

Tužilac je pravni osnov i visinu tužbenog zahtjeva pokušao dokazati vještačenjem po vještaku finansijske struke, te uvidom u materijalne dokaze.

Iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke od 20.02.2024.godine proizlazi da je vještak sačinio tabelarni prikaz obračuna zakonske zatezne kamate na iznos od 638,02 KM za period od januara 2014. godine zaključno sa martom 2022. godine i utvrdio konačan iznos od 31.063,99 KM. Prvostepeni sud je istom poklonio vjeru s obzirom da je isti sačinjen objektivno i stručno i u skladu sa pravilima struke, pa ga kao takvog prihvata i ovaj sud.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja pravilno zaključuje prvostepeni sud da tužilac nije dokazao osnovanost tužbenog zahtjeva.

Članom 277. Zakona o obligacionim odnosima propisano je: (1) Dužnik koji zadocni sa ispunjenjem novčane obaveze duguje, pored glavnice, i zateznu kamatu po stopi utvrđenoj saveznim zakonom. (2) Ako je stopa ugovorene kamate viša od stope zatezne kamate iz prethodnog stava ovog člana, ona teče i poslije dužnikove docnje, dok je članom 278. propisano: (1) Povjerilac ima pravo na zateznu kamatu bez obzira na to da li je pretrpio kakvu štetu zbog dužnikove docnje. (2) Ako je šteta koju je povjerilac pretrpio zbog dužnikovog zadocnjenja veća od iznosa koji bi dobio na ime zatezne kamate, on ima pravo zahtijevati razliku do potpune naknade štete.

Član 279. istog Zakona propisano je da na dospelu a neisplaćenu ugovornu ili zateznu kamatu, kao i na druga dospjela povremena novčana davanja ne teče zatezna kamata, izuzev kad je to zakonom određeno. Na iznos neisplaćene kamate može se zahtijevati zatezna kamata samo od dana kad je sudu podnesen zahtjev za njenu isplatu. Na povremena dospjela novčana davanja teče zatezna kamata od dana kad je sudu podnesen zahtjev za njihovu isplatu.

Članom 324. ovog Zakona propisano je : (1) Dužnik dolazi u docnju kad ne ispuni obavezu u roku određenom za ispunjenje. (2) Ako rok za ispunjenje nije određen, dužnik dolazi u docnju kad ga povjerilac pozove da ispuni obavezu, usmeno ili pismeno, vansudskom opomenom ili započinjanjem nekog postupka čija je svrha da se postigne ispunjenje obaveze

Članom 14. stav 2. Zakona o prijevremenom povoljnijem penzionisanju branilaca odbrambeno oslobodilačkog rata (Službene novine F BiH broj 41/13) je propisano da lica koja su propustila rokove, a ispunjavala su uvjete iz Zakona o potvrđivanju prava na prijevremenu povoljniju starosnu penziju ostvareno pod povoljnijim uslovima (Službene novine F BiH broj 42/11), mogu podnijeti zahtjev prema odredbama ovog Zakona.

Kako iz prednjeg utvrđenja prvostepenog suda proizlazi da je tužilac podnio zahtjev za priznavanje prava na prijevremenu povoljniju starosnu penziju 02.12.2013. godine i da je Rješenjem tuženog od 26.06.2014. godine tužilac odbijen sa svojim zahtjevom kao neosnovanim, da sve do donošenja Rješenja 07.03.2022. godine tužiocu nije bilo priznato pravo na prijevremenu povoljniju starosnu penziju i tek donošenjem tog rješenja isto je priznato i to počev od 01.01.2014. godine i da mu isplata po ovom Rješenju pripada od 01.01.2014. godine, da je Rješenjem od 07.03.2022. godine tužiocu kao vojnom zapovjedniku u toku rata priznato pravo na prijevremenu povoljniju starosnu penziju i to u mjesečnom iznosu od 638,02 KM mjesečno počev od 01.01.2014. godine, te da mu je za sporni period od 01.01.2014. godine do 07.03.2022. godine isplaćen ukupan iznos od 62.525,96 KM i to dana 05.04.2022. godine zajedno sa isplatom penzije za mjesec mart 2022 godine u iznosu od 638,02 KM, dakle obaveza tuženog kao davatelja penzije nije postojala do donošenja rješenja 07.03.2022. godine, pa samim tim shodno citiranim odredbama Zakona o obligacionim odnosima tuženi koji je u roku od manje od mjesec dana od dana utvrđenja prava tužiocu na prijevremenu starosnu penziju izvršio isplatu svih zaostalih penzija, nije mogao pasti u docnju, a upravo je docnja osnov za isplatu zatezne kamate, dakle sve do donošenja Rješenja Fonda PIO/MIO broj: 1800-119109/13 od 07.03.2022.godine o priznanju prava tužiocu na prijevremenu

povoljniju starosnu penziju tuženi nije imao valjan pravni osnov odnosno konačan izvršni upravni akt za isplatu neisplaćenih penzija, slijedom čega nije mogao pasti u docnju shodno odredbi člana 324. Zakona o obligacionim odnosima, to kod ovakvog stanja stvari pravilno prvostepeni sud zaključuje da nije bilo mjesta za udovoljenje predmetnom tužbenom zahtjevu shodno naprijed citiranim zakonskim odredbama Zakona o obligacionim odnosima.

Na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje, osnovano je i pravilnom primjenom pravila o teretu dokazivanja (član 123. i član 126. Zakona o parničnom postupku), prvostepeni sud odlučio kada je tužbeni zahtjev odbio, razloge obrazložio prema zahtjevima utvrđenim članom 6. Evropske konvencije i članom 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku, pravilno primjenjujući relevantne odredbe Zakona o stvarnim pravima, koje u cjelosti prihvata i ovaj drugostepeni sud i na koje se žalitelj upućuje da se ne bi ponavljali i u ovoj presudi.

Ostale žalbene navode ovaj sud nije cjenio jer isti nisu od odlučnog značaja za pravilnost i zakonitost prvostepene presude shodno odredbi iz člana 231. Zakona o parničnom postupku.

Kako ne stoje žalbeni razlozi a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, temeljem odredbi 226. Zakona o parničnom postupku, žalbu je valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu presudu.

Predsjednica vijeća  
Aida Pezer-Alić